

дърво. И забѣлѣжете, че всѣки човѣкъ самъ себе си може да откъсне отъ този организъмъ. Никакъвъ вѣтрѣ, никакви бури, никой не може да го откъсне самъ той може да скъса нишките на своя животъ. Каква философия има въ този животъ? Като дойдатъ вѣтроветѣ, ще се търкаляшъ налѣво-надѣсно като те питатъ, защо се търкаляшъ, ще кажешъ, защото съмъ глунавъ. Не, ти се търкаляшъ, защото не вѣрвашъ. Защо съмъ сиромахъ? Защото не вѣрвашъ, ти си при коренитѣ долу. Нѣкой казва: азъ съмъ падналъ. Какво да правя? Падналитѣ хора не могатъ да се спасятъ, както тѣ искатъ. По другъ начинъ могатъ да се спасятъ. Азъ не мога да те взема да те залѣня горѣ на дървото, но трѣбва да минешъ прѣзъ една строга дисциплина. Като сте горѣ на дървото, казвамъ ви: пазете се да не паднете отъ кло-нищата! Азъ не говоря за обезсърчение, но мнозина хора мислятъ, че като паднатъ отъ дървото, ще може да ги взематъ като сухъ листъ и да ги залѣнятъ на самото дърво. Не, сухитѣ листа не могатъ да възкрѣснатъ. Туй листо, веднѣжъ паднало отъ дървото, трѣбва напълно да се разложи. Ние виждаме сѣщия законъ и при човѣка. Човѣкъ като умрѣ, неговото тѣло трѣбва съвършено да се разложи. Втори нѣтъ този човѣкъ пакъ може нѣкъдѣ да се прѣроди. Нѣкои не приематъ, че човѣкъ може да се прѣражда. Не е въпросътъ, дали единъ човѣкъ може да се прѣроди, или не. Нѣщата независимо отъ всичко това си сѣществуватъ въ природата. Той нѣма да бѣде въ сѣщата форма, каквато е ималъ въ първо врѣме, но ще се яви въ една нова форма. Той нѣма да има пър-